

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/101/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010899
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3118010899.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.februára 2022 prejednal odvolanie prokurátorky, ktoré podala v neprospech obžalovaného

C. D.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom D. č. XX, na verejnom zasadnutí neprítomného,

proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/80/2018 zo dňa 19.októbra 2021 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/80/2018 zo dňa 19.októbra 2021 bol obžalovaný C. D. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv 826/17/3309, zo dňa 19.06.2018 pre skutok právne posúdený ako zločin ublíženie na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona, a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 12.11.2017 v čase o 00.45 hod. v meste Trenčín na Mierovom námestí pred barom Jameson Pub počas verbálneho a fyzického konfliktu viacerých osôb fyzicky napadol poškodeného H. D., trvale bytom U., I. H. XXXX/XX, a to tým spôsobom, že ho opakovane najmenej trikrát uderel presne nezistenou pivovou sklenenou fľašou do oblasti hlavy vľavo, pričom poškodenému spôsobil tržnú /reznú 2,5 cm/ povrchovú ranu, v temenej oblasti vľavo a tržnú /reznú 1,5cm/(povrchovú ranu ušnice vľavo, teda útok smeroval bezprostredne na časť tela, v ktorej sa nachádza mozog ako dôležitý orgán, pričom zranenia poškodeného boli chirurgicky ošetrené a rana v temenej oblasti vľavo bola chirurgicky ošetrená revíziou a zošitím, kde zranenia si vyžiadali dobu liečby v trvaní 10 dní od 12.11.2017 do dňa odstránenia stehov chirurgom 22.11.2017, pričom liečbu týchto zranení prevádzali bolesti hlavy poškodeného v oblasti rán a poškodený bol obmedzený na osobnej hygiene až do vybratia stehov 10 dní po úraze, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr poriadku bol poškodený H. D., nar XX.XX.XXXX, trvale bytom U., I. H. č. XXXX/XX odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadla odvolaním prokurátorka. V písomných dôvodoch uviedla, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaného čo do výroku o vine a treste. Považuje tento za nezákonný, pretože súd k nemu dospel v rozpore s vykonaným dokazovaním. Jednak odmietol vykonať dôkaz navrhnutý prokurátorom na hlavnom pojednávaní a to znalecké dokazovanie z odboru kriminalistika, čím znemožnil vykonať dokazovanie v takom rozsahu, aby bolo možné vec náležitým spôsobom objasniť. Prokurátor tento dôkaz navrhol z toho dôvodu,

že obžalovaný ani svedkovia sa neopoznali na uvedených záznamoch, pričom má za to, že znalec by sa po prečistení a preskúmaní záznamov vedel vyjadriť nielen k aktérom výtržníctva, ale aj k samotnému útočníkovi. Preto by bol tento dôkaz podstatný pre náležité objasnenie skutku a zistenie možného útočníka. Bol teda nevykonaný dôkaz, na vykonanie ktorého bol reálny dôvod, čím boli porušené zásady uvedené v ustanovení § 2 ods. 10, ods.14, ods.19 Tr.por. V rozsudku absentuje uvedenie dôvodov, pre ktoré samosudkyňa odmietla tento dôkaz. S rozhodnutím súdu sa nestotožňuje, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný, ktorému je potrebné za tento uložiť spravodlivý trest. Súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Navrhla preto zrušiť napadnutý rozsudok, a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za spravodlivé a zákonné. Ani jeden zo svedkov ho nikdy neidentifikoval ako páchatel'a, a nie je to zrejme ani z audiovizuálnych záznamov prehratých súdom. Z týchto nemožno ani rozlíšiť účastníkov incidentu s výnimkou poškodeného, ktorý má dvojfarebnú bundu. Nechýba teda jednoznačnosť identifikovania jeho ako páchatel'a, ale ani čo i len váhava identifikácia jeho jedinou osobou. Teda či už priamy alebo nepriamy dôkaz vôbec nepreukázal, že skutok spáchal práve obvinený. K námietke prokurátorky o nevykonaní dôkazu z odboru antropológia uviedol, že postup súdu považuje za správny. Je absolútne nevhodné vykonať tento dôkaz, keď ostatné dôkazy ho vyvíňujú zo skutku. Závery znaleckého dokazovania by neboli spôsobilé privediť zmenu rozhodnutia, nakoľko dôkazy musia byť v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnocované v súhrne, pričom doterajšie dôkazy svedčia výlučne pre jeho oslobodenie spod obžaloby. Akýkoľvek záver takto navrhnutého dôkazu by neprevýšil pochybnosti, ktoré predstavujú ucelené výpovede svedkov, ktorí nevedeli uviesť útočníka, ktorý mal spôsobiť poškodenému zranenia. Odvolací súd po vzhliadnutí videozáznamu bude mať rovnako ako súd prvého stupňa problém identifikovať na zázname útok fľašou. Zo záznamu nie je ani vidieť, kedy malo k útoku dôjsť a k tomuto sa nevedeli vyjadriť ani svedkovia. Otázkou zostáva prečo prokuratúra navrhuje tento dôkaz viac ako 4 roky po skutku a na čo teda slúžilo prípravné konanie. Závery prípravného konania neodôvodňovali postavenie obvineného pred súd. Na videozázname nie je nič viditeľné, iba strkanica niekoľkých osôb s inými osobami v opitosti pred barom. Ani jeden zo svedkov neoznačil obvineného ako útočníka. Súd správne poukázal na to, že orgány činné v trestnom konaní nezaistili sklenenú fľašu a z nej otlacky prstov. Má za to, že skutkový stav bol zistený dostatočne a nie sú o ňom žiadne pochybnosti. Prokurátorkou navrhnutý dôkaz považuje za nadbytočný. Prokurátorka poukazuje na porušenie zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 14, ods. 16 Tr. por., s výnimkou prvej zásady však zvyšné dve nejako neodôvodňuje. To je spôsobené argumentačnou núdzou prokurátorky. Nesprávny je aj záver o tom, že nebolo dokázané, že skutok nespáchal obžalovaný, pretože v trestnom konaní je potrebné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že skutok spáchal obžalovaný. Navrhol preto odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na odvolaní podriadeného prokurátora. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Krajský súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a v súlade so zákonom. O použiteľnosti dôkazov v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní rozhoduje súd. Prokurátorka v odvolaní poukazovala na neodôvodnené zamietnutie dôkazu navrhnutého intervenujúcim prokurátorom na hlavnom pojednávaní. Tu je však potrebné poukázať v prvom rade na skutočnosť, že ani krajský súd nemá istotu v tom, že by len samotný kamerový záznam, pokiaľ by aj bola na ňom dodatočne znalcom zistená prítomnosť obžalovaného na mieste činu, by sám o sebe postačoval na jeho odsúdenie za uvedené trestné činy. Zo záznamu totiž vyplýva, že tam prítomné doposiaľ nestotožnené viaceré osoby sa spoločným konaním minimálne tiež dopúšťajú trestného činu výtržníctva podľa § 364 Tr.zák. V ďalšom nemožno nebrať do úvahy jednu zo zásad trestného konania a tou je zásada hospodárnosti, keď prokurátor takýto postup znaleckým skúmaním navrhol 4 roky po spáchaní skutku, pričom len samotné prípravné konanie trvalo dostatočnú dobu na to, aby prokurátor tomuto venoval náležitú pozornosť.

Zo spisového materiálu je evidentné, že vo veci neboli riadne vykonané všetky prvotné úkony na mieste činu. Polícia nezaistila napríklad fľašu, ktorou mal byť poškodený napadnutý, a z ktorej by bolo možné zisťovať odtlačky páchatel'a. Z videozáznamu je viditeľné, že konflikt sledovali dve svedkyne - ženy, identitu týchto však polícia nezistila. Išlo pritom o očité svedkyne celého incidentu.

Ani jeden z vypočutých svedkov, či samotný poškodený neuviedli obžalovaného ako páchatel'a trestného činu. Z veľmi nekvalitného videozáznamu je vidno len prítomnosť viacerých osôb pred barom. Tieto osoby javia známky značného požitia alkoholu, čo dokazujú aj výpovede svedkov. Sú viditeľné zhluky týchto osôb do kruhu, avšak vôbec nie priebeh konfliktu vo vnútri kruhu, či samotný úder fľašou. Ani svedkovia konfliktu sa na predmetnom videozázname neopoznali, s výnimkou poškodeného, ktorý mal výrazne na bielo sfarbenú bundu, a táto na tmavom zázname je viditeľná.

Zo záznamu priamo vyplýva, že konfliktu sa zúčastnilo viacero osôb neidentifikovaných ani poškodeným, ale ani svedkami na mieste činu prítomnými. Pričom vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku aj ako trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr.zák. musí byť presne zisťované keďže išlo o úmyselný útok na zdravie za účasti viacerých osôb /spolupáchatelia/, zavinenie ťažšieho následku u každého páchatel'a samostatne. Nehovoriac už o potrebe objasňovania celkových skutkových okolností prípadu, vrátane toho, kto vyprovokoval konflikt, z akého dôvodu a podobne.... K takémuto postupu ale nemohlo dôjsť, pretože sa páchatel'a /príp. páchatel'ov/ skutku nepodarilo identifikovať. Nemožno tiež opomenúť, že aj konfliktu prítomní svedkovia si vzhľadom na výrazné ovplyvnenie alkoholom ani jeho priebeh vôbec nepamätajú.

Z vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd vôbec nestotožnil s názorom prokurátorky v tom, že z dôkazov vyplýva spáchanie trestnej činnosti obžalovaným. Takýto záver súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie vôbec neprinieslo. Skôr záver o tom, že v prípravnom konaní bolo rezignované na viacero úkonov ihneď po spáchaní trestného činu.

Je potrebné skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky dostupné dôkazy, avšak vzhľadom na dôkaznú núdzu v uvedenom prípade, keďže neboli zistené žiadne dôkazy svedčiace o vine obžalovaného, súd prvého stupňa musel hodnotiť dôkazy vo veci vykonané za zohľadnenia zásady „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa, a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Preto odvolacie námietky prokurátorky nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátorka navrhla vyhodnotiť inak, než to urobil okresný súd.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátorky zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.